

ΕΞΩΓΑΜΟΙ ΜΗΤΕΡΕΣ

Υπό

ELISABETH TYLDEN

Ψυχιάτρου τῆς Μαιευτικῆς Κλινικῆς
τοῦ Urover City College Hospital τῆς Μεγ. Βρετανίας

Τὸ πρόβλημα τοῦ ἐξωγάμου παιδιοῦ εἶναι χαρακτηριστικὸ τοῦ δικοῦ μας πολιτισμοῦ καὶ αὐτῶν ποὺ ἔχουνε τοὺς ἴδιους νόμους μὲ μᾶς γιὰ τὸν γάμο.

Αὐτὸ μοῦ ἐκίνησε τὸ ἐνδιαφέρον καθὼς μεγάλωσα κοντὰ σ' ἓναν πολιτισμὸ διαφορετικὸ ἀπὸ τὸν δικό μας, στὰ σύνορα τῆς Basutoland. Μιλοῦσα πολὺ λίγο τὶς γλῶσσες Basuto καὶ Afrikaans, ἀλλὰ ἀρκετὰ γιὰ νὰ παρατηρῶ τὶς διαφορὰς τῶν διαφορῶν φυλῶν.

Μία ἀπὸ τὶς πιὸ χτυπητὲς διαφορὰς μεταξύ λευκῶν καὶ τῶν Basuto ἦταν ὅτι, ἐνῶ θπῆρχαν ὀρφανοτροφεῖα γιὰ λευκὰ παιδιά, δὲν θπῆρχαν γιὰ παιδιά τῶν Basuto. Δὲν θπῆρχε Basuto παιδί ποὺ νὰ μὴν ἀνῆκε σὲ κάποιον. Καὶ ἐὰν ἀκόμα τὸ παιδί ἦταν ἐξώγαμο ἢ εἶχε χάσει καὶ τοὺς δύο γονεῖς του, ἡ Basuto κοινωνία θέσπιζε ὅτι τὸ παιδί ἀνῆκε σὲ κάποιον θεῖο ἢ ἄλλο μέλος τῆς οἰκογενείας, καὶ σύμφωνα μὲ τὸν νόμο, τὸ παιδί γινόταν δεκτὸ στὴν οἰκογένεια σὰν ἓνα φυσικὸ μέλος τῆς.

Τὸ πρόβλημα τῆς ἐξωγάμου μητέρας ἀντιμετωπίζετο διαφορετικὰ στὶς δύο κοινωνίες. Ἡ λευκὴ γυναῖκα κυριολεκτικὰ κατεστρέφετο κοινωνικὰ, ἐν ἀντιθέσει μὲ τὴν ἰθαγενῆ, ἡ ὁποία ἐξακολοθοῦσε νὰ ἔχη πιθανότητες γιὰ γάμο καὶ νὰ διατηρῆ τὴν ἀξία τῆς σὰν ἐργαζόμενο μέλος τῆς τάξεώς τῆς. Τὰ ὀρφανὰ καὶ τὰ νόθα παιδιά ἀποτελοῦσαν μέλη τῆς κοινωνίας τῶν Basuto, καὶ ἓνα μέλος τῆς κοινωνίας εἶχε τὴν εὐθύνη γι' αὐτὰ. Τὰ ὀρφανὰ καὶ τὰ νόθα λευκὰ παιδιά δὲν ἀνῆκαν σὲ κανέναν. Μπο-

ροῦσαν νὰ πεθαίνουν τῆς πείνας ἢ νὰ πᾶνε στὸ πτωχοκομεῖο.

Ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ οἰκονομικὴ κατάσταση

Ἡ οἰκονομία μας στηρίζεται στὴν μονογαμία, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ σύζυγοι εἶναι δεμένοι ὁ ἓνας μὲ τὸν ἄλλον γιὰ ὅλη τους τὴ ζωὴ, καὶ εἶναι οἱ μόνοι ὑπεύθυνοι γιὰ τὰ παιδιά τους. Δὲν ὑπάρχει ἄλλου εἴδους οἰκογένεια, ὅπως σὲ ὠρισμένες ὀνομαζόμενες ἀπολίτιστες κοινωνίες. Ἡ ἐξώγαμος ἐγκυμοσύνη δὲν προστατεύεται καὶ δὲν ἀναγνωρίζεται μὲ τὴν δική μας ἔννοια οἰκογενείας.

Οἱ νόμοι τῆς κοινωνίας μας βασίζονται κατὰ πρῶτον στοὺς νόμους τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συνόδων. Ἡ οἰκονομία μας στηρίζεται ἐν μέρει στὴν διατήρησι αὐτῶν τῶν νόμων, οἱ ὁποῖοι ἀναγνωρίζουν μόνον τὴν οἰκογένεια καὶ τὸ Κράτος ἁρμοδίους γιὰ τὴν συντήρησι τῶν παιδιῶν. Τὸ στίγμα ποὺ δίδεται στὶς ἐξώγαμες μητέρες εἶναι μέρος αὐτῶν τῶν νόμων Ἐκκλησίας καὶ Κράτους, οἱ ὁποῖοι ἀποβλέπουν στὴν προστασία τῆς οἰκογενείας.

Ἐν τούτοις, κατὰ τὸν τελευταῖο αἰῶνα ἢ Ἐκκλησία, τὸ Κράτος καὶ οἱ ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας ὀργανισμοὶ ἀντελήφθησαν τὸ πρόβλημα τῆς ἐξωγάμου μητέρας καὶ τῶν παιδιῶν τῆς καὶ προσπάθησαν νὰ τὸ ἀντιμετωπίσουν.

Ἡ ὅλη ἀναθεώρησις τοῦ ζητήματος εἶναι πρὸς τὸ παρὸν δύσκολος, γιὰτὶ οἱ κανόνες συζυγικῆς συμπεριφορᾶς ἀλλάζουν.

Οἱ γάμοι συνεχῶς χαλαῖνε καὶ ξαναγίνονται, καὶ ὄχι σπανίως γυναῖκες οἱ ὁποῖες δὲν μποροῦνε νομικῶς νὰ παντρευτοῦνε, παίρνουνε τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρὸς μὲ τὸν ὁποῖο συζοῦν μὲ πολιτικὸ γάμο. Ἐπίσης πολλὲς ἐξώγαμες μητέρες συντηροῦνε τὰ παιδιὰ τους ἐργαζόμενες.

Κατὰ τὴν ἐγκυμοσύνη, οἱ ἄγαμες γυναῖκες περνοῦνε ἀπὸ τὸ ἴδιο στάδιο ἐκνευρισμοῦ ὅπως οἱ ἐγγαμες, καὶ δὲν παρατηρεῖται ἠδῆξιμένο ποσοστὸ παρατεταμένων παθολογικῶν τοκετῶν στὶς ἄγαμες, ἂν καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν βρεφικῶν θανάτων καὶ ἀργότερα ἢ θνησιμότης τῶν νόθων παιδιῶν εἶναι μεγαλύτερα τῶν νομίμων.

Ἀνηθικότης

Ὁ Dr G. D. Morgan ἐμελέτησε 4.000 κορίτσια κάτω τῶν 16 ἐτῶν τὰ ὁποῖα εὐρίσκοντο σὲ ἀναμορφωτήρια κατὰ τὰ χρόνια τοῦ πολέμου. Πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ εἶχαν εἰσαχθῆ γιὰ τὴν σεξουαλικὴ συμπεριφορὰ τους. Τὰ περισσότερα προήρχοντο ἀπὸ χωρισμένους γονεῖς ἢ γονεῖς ποὺ δὲν τὰ ἀγαποῦσαν, καὶ ἦταν συχνὸ τὰ κορίτσια νὰ λένε: «Ποτὲ δὲν εἶχα ξανααισθανθῆ κάποιον νὰ μὲ χρειάζεται, καὶ ὅταν βρέθηκε κάποιος νὰ μὲ κἀνὴ νὰ αἰσθάνωμαι ὅτι μὲ ἀγαποῦσε, ἔκανα ὅ,τι μποροῦσα γιὰ νὰ διατηρῆσω αὐτὴν τὴν ἀγάπη.»

Τὸ συναίσθημα ὅτι κάποιος τὰ χρειάζεται εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ συνηθισμένες αἰτίες γι' αὐτὰ τὰ κορίτσια νὰ γίνουιν πόρνες. Αὐτὴ ἦταν ἡ ἀρχικὴ αἰτία ποὺ αὐτὰ τὰ νεαρὰ κορίτσια ἄρχισαν νὰ παίρνουν χρήματα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο. Μέσα στὴν ἔντασι τοῦ πολέμου, παιδιὰ ποὺ ἦταν ἀνεπιθύμητα, ἔγιναν ἔτσι ἀκόμα περισσότερα, καὶ οἱ ευκαιρίες νὰ τὰ χρειάζονται καὶ νὰ τὰ ἀναζητοῦν οἱ ἄνδρες, ἀκόμη περισσότερες.

Ἐνα κορίτσι νόθο παρασύρεται πιὸ εὐκόλα σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ, ὄχι ἀπὸ κληρονομικότητα, ἀλλὰ γιὰτὶ ἡ δικὴ της ζωὴ εἶναι λιγώτερο ἀσφαλὴς ἀπὸ ἄλλων παιδιῶν. Οἱ μεγαλύτεροί της τὴν κἀνουν νὰ αἰσθάνεται υπεύθυνη γιὰ τὶς δυσκολίες ποὺ πέρασε ἢ μητέρα της, καὶ ἔτσι ἀντιλαμβάνεται

πράγματα ποὺ ἄλλα κορίτσια δὲν τὰ ξεύρουν.

Κοινωνικὴ θέσις καὶ ἐγκυμοσύνη

Γενικῶς, ἡ μόρφωσις ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν εἶναι ὅμοια στὴν κοινωνία μας, παρ' ὅλο ποὺ ἀναλαμβάνουν τελείως διαφορετικοὺς ρόλους σὰν παντρευτοῦν. Τὸ Γυμνάσιο προσφέρει ὕλικὸ σὲ οἰκιακὰ θέματα, ἀλλὰ γενικὰ τὰ σχολεῖα ἀποβλέπουν νὰ προετοιμάσουν πολίτες κατ'ἀλλήλους γιὰ βιομηχανικὲς ἀσχολίες, καλοὺς ἐργάτες γιὰ ἐργοστάσια, γιὰ γραφομηχανές, γιὰ ταμεία, γενικῶς καλοὺς ὑπαλλήλους. Τὰ Γυμνάσια προετοιμάζουν τὶς γυναῖκες νὰ ἐργαστοῦνε. Ἡ μόνη σπουδὴ ποὺ εἶναι κυρίως γιὰ γυναῖκες στὴν κοινωνία μας εἶναι τῆς νοσοκόμου, τῆς ὁποίας ὅμως οἱ ἀδστηροὶ κανονισμοὶ δὲν ὑποβοηθοῦν πάντα τὶς γυναῖκες νὰ βασίζωνται στὸν ἑαυτὸ τους ὅταν γίνονται μητέρες.

Εἶναι δὲν εἶναι παντρεμένη μιὰ γυναῖκα, ἢ ἐγκυμοσύνη σημαίνει μιὰ ἀλλαγὴ στοὺς κοινωνικοὺς της σκοποὺς καὶ τὴν ἀνατροπὴ τῶν ἐπαγγελματικῶν προσανατολισμῶν της.

Γιὰ πρώτη φορὰ μιὰ μητέρα εἶναι ἀνίκανη νὰ κερδίση τὸ ψωμὶ της, καὶ τοῦλάχιστον γιὰ λίγους μῆνες εἶναι οἰκονομικὸ βάρος. Εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ ἀναφέρωμε ὅτι μερικὲς ἀπὸ τὶς σοβαρότερες καταστάσεις ἐκνευρισμοῦ τῆς ἐγκυμοσύνης παρατηροῦνται κατὰ τοὺς πρώτους τρεῖς μῆνες, ὅταν κανεὶς δὲν μπορῆ νὰ εἶναι βέβαιος ὅτι ἡ ἐγκυμοσύνη θὰ συνεχισθῆ. Μπορεῖ νὰ ὑπάρξη κατ' αὐτὴν τὴν περίοδο μεγάλη ἐπιθυμία ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὸ ἔμβρυο, καὶ ὁ ἐκνευρισμὸς νὰ καταλήξῃ σὲ σοβαρὸ νευρικὸ κλονισμό, ἀκόμα καὶ σὲ αὐτοκτονία. Ἡ κοπέλλα ἢ ὁποία δὲν παραδέχεται τὴν ἐγκυμοσύνη της κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴ, τὴν διακόπτει ἀκόμα καὶ μὲ κίνδυνον τῆς ἴδιας της ζωῆς.

Οἱ κοπέλλες, ἐν τούτοις, οἱ ὁποῖες ἀφ' ἐνὸς μὲν θέλουν τὴν ἐγκυμοσύνη νὰ συνεχισθῆ, καὶ ἀφ' ἑτέρου μνησικακοῦνε γιὰ τὴν ἀλλαγὴ ποὺ φέρνει στὴν ζωὴ τους, γίνονται πολὺ ἐδυσγκίνητες. Κλαῖνε καὶ πα-

ρακαλοῦνε γιὰ διακοπή, ἀλλὰ δὲν μποροῦνε νὰ ἀναλάβουν τὴν εὐθύνη νὰ πάρουν μόνες τους αὐτὴ τὴν ἀπόφασι.

Τελευταίως εἶδαμε δύο γυναῖκες οἱ ὁποῖες ἦταν βέβαιες ὅτι δὲν ἐπιθυμοῦσαν τὴν ἐγκυμοσύνη, καὶ ἄλλες δύο οἱ ὁποῖες δὲν μποροῦσαν ν' ἀποφασίσουν. Οἱ δύο πρῶτες προειδοποιήθησαν γιὰ τὴν παρανομία καὶ γιὰ τοὺς κινδύνους τῆς διακοπῆς, ἀλλὰ δὲν ἄλλαξαν γνώμη. Οἱ ἄλλες δύο ἦταν τόσο συγχισμένες πὺρ προτίμησαν νὰ αὐτοκτονήσουν παρὰ νὰ πάρουν μόνες ἀπόφασι γιὰ διακοπή.

Γυναῖκες οἱ ὁποῖες δείχνουν πνευματικὴ διαταραχὴ, βρίσκονται συνεχῶς σὲ κατὰστασι ἀναποφασιστικότητος. Κατὰ τὴν ἐγκυμοσύνη, οἱ πιὸ σοβαρὰς περιπτώσεις ἀναποφασιστικότητος ἐξαφανίζονται μετὰ τὸν τέταρτο μῆνα. Ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα οἱ περισσότερες ἐγκυμοσύνες θὰ φθάσουν στὸ τέρας, καὶ οἱ περισσότερες γυναῖκες, ἔξερντάς το, τὸ παίρνουν ἀπόφασι, ἤρεμούν καὶ γίνονται ἱκανές ν' ἀντιμετωπίσουν τὴν κατάστασί τους.

Κατὰ τοὺς τρεῖς τελευταίους μῆνες ξαναπαρουσιάζεται πάλι ὁ ἐκνευρισμός. Αὐτὸς εἶναι συχνότερος στὶς ἐξώγαμες μητέρες παρὰ στὶς παντρεμένες. Ἐπίσης πολλές φορές δὲν ἐκδηλώνεται ὡς ἐκνευρισμός, ἀλλὰ σὰν ἀπάθεια ἢ μιὰ κατάστασι ἀμηχανίας.

Πρακτικὲς συμβουλές

Ἐὰν εἶχα ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψί μου ἐξώγαμες μητέρες, κατὰ τοὺς τελευταίους τρεῖς μῆνες τῆς ἐγκυμοσύνης, θπάρχουν πολλὰ ζητήματα στὰ ὁποῖα θὰ προσπαθοῦσα νὰ τις βοηθῶ.

1) Προσπαθήσετε νὰ ἐμφυτεύσετε σ' αὐτὲς τὸ συναίσθημα τῆς εὐθύνης. Ἡ ἐξώγαμος κήσις γίνεται ἀκόμα σοβαρώτερα ὅταν ἢ μέλλουσα μητέρα δὲν ἔχη συναίσθησι τῆς καταστάσεώς της.

2) Προσπαθῆστε ν' ἀποβάλετε ἀπὸ τὴν ἀσθενῆ τὸ ὑπερβολικὸ συναίσθημα ἐνοχῆς, διότι αὐτὴ ἢ ὑπερβολὴ ὀδηγεῖ πολλὰς φορές στὸ ἴδιο λάθος.

3) Δὲν πρέπει νὰ παρέχετε στὴν ἀσθε-

νῆ ὑπερβολικὴ προστασία. Δὲν πρέπει νὰ ἀναμιγνύεσθε σὲ ζητήματα πὺρ ἢ ἀσθενῆς μπορεῖ μόνη νὰ τὰ φροντίσῃ.

4) Πρέπει νὰ διδάξετε στὴν γυναῖκα αὐτὴ τὴν σεξουαλικὴ ἀγωγή καὶ πῶς κατέστη ἐγκυος. Ἐχῶ συναντήσῃ δυὸ γυναῖκες οἱ ὁποῖες ἔμειναν ἐγκυες γιὰ δευτέρη φορὰ χωρὶς νὰ γνωρίζουν τίς στοιχειώδεις γνώσεις τῆς λειτουργίας τῆς ἀναπαραγωγῆς.

Τελικῶς εἶναι ἀπαραίτητο νὰ διδάξετε στὶς ἐπίτοκες αὐτοπεποιθήσι κατὰ τὸν τοκετὸ εἶναι βασικὸ νὰ μαθαίνουν οἱ μητέρες νὰ ἀναλαμβάνουν περισσότερες εὐθύνες κατὰ τὴν στιγμή πὺρ φέρουν τὰ παιδιὰ τους στὸν κόσμον. Αὐτὸς εἶναι ἕνας τρόπος νὰ γίνωνται οἱ γυναῖκες ἱκανότερες νὰ ἀντιμετωπίσουν τὸν ρόλο τῆς μητρότητος καὶ τίς εὐθύνες τῆς οἰκογενείας.

Στὴν θέσι σας λοιπόν, θὰ ἐδίδασκα μιὰ μητέρα γιὰ τὸ σῶμα της, γιὰ τὴ φυσιολογία καὶ γιὰ τὸν τοκετό.

Ἐπερβολικὴ προστασία

Κάτι ἀκόμα πὺρ θὰ ἤθελα νὰ κάνω, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον εἶναι πολὺ δυσκολώτερο, εἶναι νὰ ἀναπτύξω στὴ μητέρα τὸ αἶσθημα τῆς αὐτοπεποιθήσεως.

Ὁ Ἀμερικανὸς ψυχίατρος Levy ἔχει γράψῃ ἕνα θαυμάσιο βιβλίον γιὰ τίς μητέρες πὺρ δείχνουν ὑπερβολικὴ προστασία στὰ παιδιὰ τους. Αὐτὴ ἢ ὑπερβολικὴ προστασία δὲν ἐπιδεικνύεται μόνον ἀπὸ ἐξώγαμες μητέρες. Πολλοὶ γονεῖς τῶν ἀσθενῶν μας τίς ἔχουν ὑπερβολικὰ προστατεύσει ἀπὸ τὸν καιρὸ πὺρ γεννηθήκανε.

Ἡ τάσις ὑπερβολικῆς προστασίας παρατηρεῖται γιὰ πολλὰς αἰτίας :

Ἄς ξιναγυρίσουμε στὸ συναίσθημα τῆς ἐνοχῆς : Αὐτὸ παρατηρεῖται ἠδὲξημένο ὅταν τὸ κορίτσι πιστεύῃ ὅτι ἀγαπᾷ τὸν ἄνδρα ὁ ὁποῖος δὲν μπόρεσε νὰ τὴν παντρευτῇ. Μητρικὴ ὑπερβολικὴ προστασία, σχεδὸν πάντα, παρατηρεῖται σὲ μητέρες οἱ ὁποῖες αἰσθάνονται ἀνασφαλεῖς καὶ ἀνεπαρκεῖς, καὶ οἱ ὁποῖες αἰσθάνονται ὅτι τὸ μόνον πρᾶγμα στὴν ζωὴ γιὰ τὸ ὁποῖον μποροῦν νὰ εἶναι βέβαιες εἶναι ἢ ἀγάπη τοῦ

παιδιοῦ τους. Εἶναι οἱ περιπτώσεις πού ὅταν μεγαλώσῃ ἓνα παιδί τις ἀκοῦμε νά λένε: «Θέλω τὸ μωρό μου νά παραμείνῃ μωρό» καὶ ἀρνοῦνται νά κόψουν τὰ μαλλιά τοῦ ἀγοριοῦ τους.

Μάθετε τίς Μαῖες σας νά ἀκοῦνε τίς μητέρες ὅταν τοὺς διηγοῦνται τὴν περίπτωσί τους, κατὰ τὸν τοκετό. Δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ βλαβερό σ' αὐτὴ τὴ συζήτησι, ὅταν ἡ Μαῖα ἀκούῃ χωρὶς νά εἶναι προκατειλημμένη. Ὅταν ἀκοῦμε, γιὰ θεοραπευτικούς σκοπούς, πρέπει νά καταργοῦμε τὴν ἀνυπομονησίαν μας, νά ἀψάψουμε τὴν ἀνοχή μας καὶ νά ξεχνᾶμε τὸν δικό μας τρόπο συμπεριφορᾶς, ὁ ὁποῖος μπορεῖ νά εἶναι διαφορετικός ἀπὸ τῆς ἀσθενοῦς. Ὅσο μποροῦμε περισσότερο πρέπει νά βλέπουμε τὸν ἑαυτό μας στὴ θέσι τῆς ἀσθενοῦς, ὅση ὥρα μᾶς μιλάει. Πρέπει νά γινώμαστε τόσο ἀνόητοι ὅσο ἐκείνη καὶ τόσο σοβαροὶ ὅσο αὐτή. Ἐὰν οἱ Μαῖες ἀκοῦνε τίς μητέρες κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, ὄχι μόνο μαθαίνουνε, ἀλλὰ μποροῦνε νά βοηθήσουν περισσότερο.

Ἀνώμαλες διανοητικὲς καταστάσεις

Ἐπάρχουν βεβαίως γυναῖκες οἱ ὁποῖες δὲν αἰσθάνονται οὔτε ἔνοχη οὔτε εὐθύνη. Αὐτὴ ἡ ἀντίδρασις παρατηρεῖται σὲ σχιζοειδῆ ἢ ψυχοπαθῆ άτομα. Μία κοπέλλα τῆς τελευταίας κατηγορίας ἔκανε ἕξι παιδιὰ ἀπὸ τρεῖς διαφορετικούς ἀνδρες καὶ δὲν ἔδειχνε τὸ παραμικρὸ ἐνδιαφέρον νά συντηρήσῃ τὰ παιδιά της. Ἐν τούτοις, παρ' ὅλη τὴ φαινομενικὴ εὐκολία της στὴν ἀλλαγὴ τῶν ἀνδρῶν, εἶχε πολὺ ἀνεπτυγμένον τὸ αἶσθημα τῆς ἔνοχῆς. Ἦταν βεβαία ὅτι κάποτε θὰ συναντοῦσε τὸν ἰδανικὸ ἀνδρα, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνο θὰ ἦταν ὁ ἰδανικός ἔραστής, ἀλλὰ ὁ ὁποῖος καὶ θὰ τὴν φρόντιζε. Περιέγραφε ἓνα ἰδιαζόντως εὐχάριστο συναίσθημα κατὰ τοὺς τοκετούς, τὸ ὁποῖο ἀναφέρεται ἀπὸ τὴν Margaret Mead στὸ βιβλίον *Μαῦρες γυναῖκες τῶν Νοτίων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς*.

Οἱ σχιζοειδεῖς γυναῖκες δὲν ἐξωτερικεύουν τὸ συναίσθημα ἔνοχῆς. Παρ' ὅλ' αὐτά, μιὰ φαινομενικῶς ἀπαθὴς ἀσθενὴς δὲν ὑποφέρει λιγώτερο ἀπὸ μιὰ ἄλλη ἢ ὁ-

ποία καταφεύγει σὲ δάκρυα. Εἶναι γεγονὸς ὅτι τὰ κοινωνικὰ ἐπακόλουθα τῆς σχιζοειδοῦς ἀπομονώσεως εἶναι πολὺ σοβαρώτερα ἀπὸ αὐτὰ τοῦ συναισθηματισμοῦ.

Τέλος, μερικὲς ἐξώγαμες μητέρες εἶναι ἀμαθεῖς, καὶ τὸ χαμηλὸ διανοητικὸ τους ἐπίπεδο καὶ ἡ ἔλλειψις κοινωνικῆς ἀγωγῆς δὲν τοὺς παρέχουνε τὴν ἱκανότητα οὔτε νά καταλάβουνε οὔτε νά ἐκφραστοῦνε. Οἱ ἐπαγγελματίες Ἴατροὶ καὶ οἱ Μαῖες δὲν εἶναι ἀναγκαστικά οἱ πιὸ κατάλληλοι ἀνθρώποι γιὰ νά ἐξηγήσουνε τὸ θέμα σ' αὐτὰ τὰ ὑποανάπτυκτα άτομα. Χρειαζεται πολὺ ὑπομονὴ καὶ καθόλου συγκαταβατικότης. Εἴμαστε πολὺ ἐπιστημονικοὶ γιὰ νά μᾶς καταλάβουν αὐτὰ τὰ άτομα.

Συμπεράσματα

Φαίνεται πὼς ὑπάρχουν πολλὲς αἰτίες γιὰ τὴν ἐξώγαμο ἐγκυμοσύνη. Πρῶτον: ἡ κοπέλλα μπορεῖ νά ἀκολουθήσῃ τὸ δρόμο τῆς μητέρας της. Δεύτερον: μπορεῖ νά παρασυρθῆ στὴν σεξουαλικὴ πράξι χωρὶς νά ξέρῃ τίς συνέπειες, καὶ ἡ ῥοπή πρὸς τὴν σεξουαλικὴν σχέσιν νά μὴν τῆς ἐπιτρέπῃ νά συγκρατηθῆ. Κορίτσια τὰ ὁποῖα εἶχαν ὑπερβολικὴ προστασία, καὶ κορίτσια τὰ ὁποῖα δὲν εἶχαν ἀσφάλεια κατὰ τὰ παιδικὰ τους χρόνια ῥέπουν εὐκολα σ' αὐτὸν τὸν δρόμο. Ἡ ὑπερβολικὴ προστασία πρὸς ἓνα παιδί μπορεῖ νά ἐμπνέεται ἀπὸ ἓνα συναίσθημα ἔνοχῆς πρὸς αὐτὸ τὸ παιδί, καὶ οἱ συνθῆκες μὲ τίς ὁποῖες ἡ μητέρα τὸ ἔφερε στὸν κόσμον τὴν κάνει νά αἰσθάνεται τὴν ἔνοχῃ αὐτῆ. Ἴσως στὴν ἐπαφὴ μας μὲ ἐξώγαμες μητέρες θὰ μπορούσαμε νά προλάβομε πολλὰς δυστυχίες στὴ νέα γενεά, ἀντιμετωπίζοντας τὰ προβλήματα σωστά.

Οὔτε ἡ εὐκολὴ διακοπὴ τῆς κηῆσεως οὔτε ἡ εὐκολὴ υἰοθεσία θὰ ἀφαιρέσουν τὴν ἔνοχῃ τῆς ἐξώγαμης μητέρας καὶ τὸν ἀντίκτυπο πού θὰ ἔχουν στὴν μέλλουσα οἰκογένειά της. Δὲν πρέπει νά καταφεύγομε στὴν υἰοθεσία παρὰ μόνον ὅταν ἡ μητέρα καταλάβῃ ὅτι δὲν ἔχει τὰ μέσα νά μεγαλώσῃ τὸ παιδί της. Τέλος ὑπάρχει ἓνα σοβαρὸ ζήτημα γιὰ τίς ἐξώγαμες μητέρες,

τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ ἰδιαιτέρως τὶς Μαῖες. Οἱ Μαῖες ἐκτελοῦν συνήθως τοὺς τοκετοὺς τῶν ἐξωγάμων, καὶ ἓνα 30% τῶν πρώτων παιδιῶν εἶναι νόθα. Συνεπῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν γυναικῶν ποὺ ἀντιμετωπίζουν τὸν πρώτο τοκετὸ μὲ ἓνα αἰσθημα ἐνοχῆς εἶναι πολὺ σημαντικὸς. Οἱ μητέρες αὐτές, κατὰ τὸν τοκετὸ καὶ τὴν περίοδο τῆς λοχείας, εἶναι πολὺ εὐαίσθητες.

Μιά προκατειλημμένη καὶ μὲ ἀπρηχαιωμένες ἰδέες Μαῖα μπορεῖ νὰ δημιουργήσῃ μιὰ πολὺ ἀσχημη κατάστασι στὸν ψυχισμὸ τῆς γυναίκας, καταστρεπτικὴ τόσο

γὰ τὸ μέλλον της ὅσο καὶ γὰ τὸ μέλλον τοῦ παιδιοῦ της.

Ὅταν ἀντιμετωπίζουμε αὐτὲς τὶς περιπτώσεις, πρέπει νὰ ξεχνᾶμε τὶς προκαταλήψεις μας καὶ δὲν πρέπει ποτὲ νὰ λέμε «Ἄνόητη, καλὰ νὰ πάθῃ. Ποιὸς τῆς εἶπε νὰ κἀνῃ ἀπερισκεψίες;» ἀλλὰ πρέπει πάντοτε νὰ λέμε: «Σ' εὐχαριστῶ, Θεέ μου, ποὺ δὲν συνέβη σὲ μένα.» Κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο θὰ μπορέσωμε νὰ βοηθήσωμε καὶ τὴν μητέρα καὶ τὸ παιδί, καὶ νὰ κάμωμε τὴν μητέρα νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ὠριμότητα ποὺ τῆς χρειάζεται.

Ἀπόδοσις ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπὸ

Δρος Α. Γ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΟΥ

Ἐπιμελητοῦ Ἀ' Μαιευτικῆς Κλινικῆς
Μαιευτηρίου «Μαρίκα Ἡλιάδη»

ΑΙ ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΧΑΠΙΑ

Ὅσο Ἀμερικανοὶ ἰατροὶ πιστεύουν ὅτι ἀνεκάλυψαν ἀσφαλὴ μέθοδον διὰ τῆς ὁποίας αἱ γυναῖκες δύνανται νὰ ἀποφύγουν τὴν σύλληψιν λαμβάνουσαι χάπια συνθετικῶν ὁρμονῶν. Ἄρκετὰ περιέργως, τὰ χάπια αὐτὰ δημιουργοῦν εἰς τὰς γυναίκας ἓνα χημισμὸν, ὃ ὁποῖος, ὑπὸ κανονικὰς συνθήκας, ὑφίσταται πάντοτε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐγκυμοσύνης, καὶ ὃ χημισμὸς αὐτὸς εἶναι ἕνας ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐμποδίζουν τὴν φυσικὴν προώθησιν ὡρίων πρὸς μίαν θέσιν ὅπου εἶναι δυνατόν νὰ γονιμοποιηθῶν. Τὰ πειράματα τὰ ὁποῖα διεξήχθησαν κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν ἐπὶ πολλῶν ἑκατοντάδων ἐθελοντριῶν γυναικῶν τοῦ Πόρτο Ρίκο δεικνύουν ὅτι ἡ ἐπαναστατικὴ αὐτὴ μορφή περιορισμοῦ τῶν γεννήσεων θὰ δύναται νὰ χρησιμοποιηθῆται εἰς εὐρεῖαν κλίμακα ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν. Οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπιστήμονες ὑποστηρίζουν ὅτι οὐδέμια ἐκ τῶν 250 γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπὶ μίαν περίοδον πολλῶν μηνῶν ἠκολούθησαν πιστῶς τὰς ὁδηγίας των, κατέστη ἔγκυος. Ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι ἤθελον νὰ συλλάβουν ἠδυνήθησαν νὰ συλλάβουν διακόπτουσαι ἀπλῶς τὴν λήψιν τῶν χαπιῶν.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς ἐπιστήμονας οἱ ὁποῖοι διεξήγαγον τὰ μεγάλῃς σημασίας πειράματα αὐτά, ὁ Δρ. Γκρέγκορυ Πίνκου, ἦλθεν εἰς τὸ Λονδίον καὶ ὠμίλησε περὶ τῶν διαπιστώσεων καὶ τῶν μεθόδων του ἐνώπιον 200 Βρετανῶν ἐιδικῶν.

Ἡ ἀνακοίνωσις του προσεκάλεσε τὸ ζῆλον ἐνδιαφέρον τῶν Βρετανῶν ἐπιστημόνων. Αἱ συνθετικαὶ ὁρμόναι τὰς ὁποίας χρησιμοποιεῖ ὁ Δρ. Πίν-

κους παράγονται ἤδη εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας ὑπὸ τὰ ὀνόματα *Ἐνορίντ* καὶ *Νορλουτόν*. Αἱ ὁρμόναι αὐταὶ δὲν παρέχονται ἀκόμη εἰς τὰς γυναίκας χωρὶς ἰατρικὴν συνταγὴν καὶ εἶναι τόσο δαπανηραὶ ὥστε δὲν εἶναι δυνατόν νὰ χρησιμοποιηθῶν ἀκόμη εἰς εὐρεῖαν κλίμακα.

Ἐφ' ὅσον αἱ διαπιστώσεις αὐταὶ ἐπιβεβαιωθῶν, αἱ μεγάλαι φαρμακευτικαὶ εἰταιρεῖαι, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἤδη «πατεντάρει» τὰς νέας αὐτὰς συνθετικὰς ὁρμόνας, θὰ εὕρουν τρόπον μαζικῆς παραγωγῆς των, ὅποτε θὰ πωλοῦνται εἰς εὐθηνὴν τιμὴν εἰς ὅλοκληρον τὸν κόσμον. Ἡ εἰς εὐρεῖαν κλίμακα χρησιμοποίησις τῶν ὁρμονῶν αὐτῶν θὰ ἠδύνατο νὰ λύσῃ τὸ ἐπικίνδυνον πρόβλημα τοῦ ὑπερπληθυσμοῦ τοῦ κόσμου. Θὰ ἐβοηθῶσε τοὺς ἀνατολικοὺς λαοὺς νὰ ἀνακόψουν τὸν ὑψηλὸν ρυθμὸν τῶν γεννήσεων, ὃ ὁποῖος παρατηρεῖται εἰς αὐτοὺς, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ ἀνυψώσουν τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδόν των.

Μετὰ ἐπιτυχή πειράματα ἐπὶ ζῶων, αἱ ἐρευναὶ συνεχίσθησαν μὲ γυναίκας τοῦ Πόρτο Ρίκο. Πολλὰ γυναικὲς προσεφέρθησαν, καὶ εἰς ἐκάστην ἀπὸ αὐτὰς συνεστήθη νὰ λαμβάνῃ ἓνα χάπι καθημερινῶς ἐπὶ 20 ἡμέρας. Περίπου 15% ἀπὸ αὐτὰς διέκοψαν τὴν λήψιν τῶν χαπιῶν διότι ἠσθάνθησαν ἀδιαθεσίαν ἢ ζάλην. Αἱ ὑπόλοιποι ἠσθάνοντο πολὺ καλὰ, ἀλλὰ 30% ἀπὸ αὐτὰς ἐλησθήθησαν νὰ λάβουν ὅλοκληρον τὴν δόσιν. Οἱ ἐρευνηταὶ ἐξεπλάγησαν ὅταν διεπίστωσαν ὅτι καμμία ἀπὸ τὰς 250 γυναίκας αἱ ὁποῖαι ἔλαβον τὰ χάπια, ἀκολούθησαν πιστῶς τὰς ὁδηγίας ποὺ τοὺς ἐδόθησαν, δὲν συνέλαβαν.